

Publicerad 2009-07-20 19:46 av Nattviol
något om medelålders män i stigande ålder

ibland vill jag bara
placera mig nära, luta mig fram
smeksamt ta ditt ansikte i mina händer, följa dina fåror med mjuka fingrar, varsamt stryka dig över stubbiga kinder och se dig i ögonen medan jag viskar, utan att släppa din blick:
du duger, du är så fin som du är
all din levnad, alla dina erfarenheter har format dig
till den du är just nu och allt är precis som det ska vara
för jag ser i dina ögon hur rädd du är
när du försöker dölja dina manliga och mänskliga tillkortakommanden
din rädsla för att åldras och inte duga, för kvävande ensamhet,
din rädsla för döden,
genom att iklä dig den där rollen, bakom den där masken som vi båda vet sitter så illa på dig
det är som att se genom glas
in i ett rum fyllt av klubbig ångest och svart ensamhet
men tro inte för en sekund att jag njuter av att genomsåda dig
nej, i den insikten finnes inget njutbart för mig
bara ett växande behov och en allt starkare känsla av att få lindra dina plågor, få dina oregelbundna hjärtslag
att finna den rofyllda rytmen
som gör att du sover som ett vaggat barn om natten
som ett barn som aldrig behöver tvivla på
om det är älskat eller inte
det är i den mixade blandningen av moderliga, befriade och liderliga känslor som jag finner min själs
kärleksfulla styrka
den styrkan som - för varje ny insikt jag införlivar i mitt hjärta - bara växer för varje år som går
av den styrkan, i den allomfattande energin
vill jag dela med mig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Nattviol med Poeter.se id #15046 innehar upphovsrätten